

върху земята отъ стжпалата му, сж застлали една площа, равна на около 30 квадратни дециметри.

Сега можете да си представите, каква грамада е представялъ отъ себе си този нѣкогашенъ гущеръ. Храната му е била скромна. Задоволявалъ се е съ сочни надземни растения и такива, които сж расли изъ блатата. Малката му глава е съдѣржала малко мозъкъ, та трѣбва да се предполага, че това животно е било доста глупаво, страхливо и беззащитно.

Обр. 3. Стегозавър

Доста приличенъ на бронтозавра билъ *игванодонътъ* (обр. 2). Шията му, сравнително тази на бронтозавра, била по-кѣса, а главата по-голѣма. Грамадната му опашка е позволявала на игванодона да се изправя на заднитѣ си крака. Дѣлжината на тѣлото му, мѣрена отъ главата до края на опашката, е стигала повече отъ 9 метра. Този гущеръ е ималъ тегло колкото единъ сегашенъ слонъ. Вгледайте се добре въ краката! Преднитѣ сж много по-кѣси отъ заднитѣ и по всѣка вѣроятностъ, като се е подпирало на яката си опашка, това чудовище